

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

De triplici acceptione huius nominis persona in trinitate. E. F. G. H

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

Quod hoc nomen persona tripliciter in Trinitate
accipitur: & hac est utilis & catholica
doctrina de persona &
personis.

Hilar ante
medium
ib. 4.

Ibid. id est,
l. 7. de Trin.
cap. 4. in
principio.

SCIENDVM est igitur, q̄ hoc nomen persona
multiplicem intelligentiã facit, non vnam tantũ.
Et vt Hilar. ait in lib. 4. de Trinit. intelligentia di-
ctorum ex causis est assumenda dicendi: quia non
sermoni res, sed rei sermo subiectus est. Discernẽ-
tes ergo dicẽdi causas huius nominis, scil. personę
significatiõẽ distinguimus dicẽtes, quod hoc no-
men, scil. persona, proprie secundũ substantiã di-
citur & essentiam significat, sicut supra ostendit
Aug. cũ dicitur: Deus est persona, pater est persona.
Quadã tamen necessitate (vt supra dixit August.)
translatũ est hoc nomen, vt pluraliter diceretur
tres personę, cũ quęreretur, quid tres, vel qd tria,
vbi nõ significat essentiã, i. naturam diuinam qua
cõmunis est tribus personis, sed subsistentias vel
hypostasas secundũ Gręcos. Gręci quippe (vt su-
pra dicit Aug.) aliter accipiunt substantiã, i. hypo-
stasim. aliter nos. Nos n. substantiã dicimus esse-
ntiam siue naturam. Personas autem dicimus sicut
illi dicunt substantias, i. hypostasas. Si ergo nos ita
accipimus personas, vt illi accipiunt substantias,
vel hypostasas: At illi aliter accipiunt hypostasas q̄
nos substantiam. aliter ergo nos accipimus perso-
nas quam substantiã. Cum ergo dicimus tres per-
sonas, non ibi personę nomine essentiam signifi-
camus. Quid ergo dicim⁹? Dicimus quia tres per-
sonę sunt, id est, tres substantię, scilicet tres entes,
pro quo Gręci dicunt tres hypostasas.

Ostendu verba Augustini conuenire
huic sententię.

Et hic sensus adiuuatur ex verbis Aug. premis-
sis si interius intelligãtur. Quia n. pater est perso-
na, id est, essentia, & filius persona, & spiritus s.
perso-

persona, ideo dicuntur tres personæ, tres subsistē-
 tiæ, tres entes: Non enim possunt dici tres subsistētiæ
 vel entes, nisi singulus eorum esset persona, id est,
 essētia. Quia ergo eis commune est id, quod est persona,
 id est, essentia, ideo recte dicuntur tres personæ,
 id est, subsistentiæ vel subsistentes, ut sicut essentia
 quæ est eis cōmunis, vere ac proprie est: ita illi tres
 vere ac proprie subsistentiæ vel entes intelligantur.
 Ideoque Aug. causas dictorum discernens, dicit
 tres personas esse vnam essentiam, vel eiusdem es-
 sentia: nō ex eadem essentia, ne aliud intelligatur
 ibi esse persona, aliud essentia: tres enim personæ
 id est, subsistentiæ vna sunt essentia, & vnius essen-
 tiæ, non autē sunt vna persona vel vnius personæ:
 licet persona secundum substantiā dicatur aliquā
 do; nam si hoc diceretur, confusio fieret in personis.

*Obiectioni illorum hic respondet, qua nituntur probare per-
 sonas secundum essentiam accipi: quia respondemus
 querentibus quid tres, vel quid tria.* ○

AD hoc autem quod illi dicunt, cum queritur,
 quid tres vel tria, de essentia queritur, quia nō in-
 uenitur quid illi tres sint nisi essentia: per hoc vo-
 lentes nos inducere, ut nomine personæ essentiā
 intelligam⁹, cū respondemus tres personas: Iradi-
 cim⁹. Indubitabiliter verum est, quia nō inuēitur
 vnum aliquid quod illi tres sint, nisi essentia. Vnū *Ioan. 10. b.*
 enim sunt illi tres, id est, essentia diuina. vnde veritas
 ait: Ego & pater vnum sumus. Veruntamen cum
 queritur, quid tres vel quid tria, non de essentia
 queritur, nec ibi quid ad essentiam refertur. Sed
 cum fides catholica tres esse p̄fiteretur, sicut Ioā- *1. Ioan. 1. b.*
 nes in epistola canonica ait: Tres sunt qui testi-
 monium perhibent de cœlo: quærebatur quid il-
 li tres essent, id est, an essent tres res, & quæ tres
 res, & quo nomine illæ tres res significarentur. Et
 deo loquēdi necessitate inuentum est hoc nomē

persona ad respondendum, & dictum est tres personæ.

Quid tres res, & quid vna res hic dicitur. H

NON autem moueat q̄ dicimus tres res. Non enim hoc dicentes diuersarum rerum numerū ponimus in Trinitate sed ita tres res dicimus, vt easdē esse vnā quandam summam rem confiteamur. Vnde Aug. in 1. lib. de doctrin. Christi. sic ait: Res quibus fruendum est, nos beatos faciunt; res ergo quibus fruendum est sunt pater & filius & spiritus S. Eademq; Trinitas vna quædam summa res est, communisq; fruentibus ea, si tamen res & non rerum omnium causa sit. Non enim facile potest intueri nomen, quod tantæ excellentiæ conueniat: nisi quod melius dicitur Trinitas hæc vnus Deus. Sicut ergo tres res dicuntur, & hæc sunt vna res: ita tres substantiæ dicuntur, & hæc sunt vna essentia. Ecce ostensum est, quæ sit intelligentia huius nominis persona, cum dicimus tres personas.

Ex quo sensu dicatur alia est persona patris, alia filii, alia spiritus sancti. I

NUNC inspiciamus, vtrum secundum eandem rationem & causam dicatur, alia est persona patris, alia filii, alia spiritus S. Quod vtrique sanè intelligi potest: vt sit sensus talis: Alia est substantia vel hypostasis patris, alia substantia filii, alia substantia spiritus S. Et alia substantia pater, alia filius; alia spiritus sanctus.

Quomodo hæc intelligantur, alius in persona pater, alius filius, alius spiritus sanctus. K

DEINDE quæritur, vtrum secundum eandem rationem accipiatur cum dicitur: Alius est pater in persona, alius in persona filius, alius in persona spiritus S. siue, alius personaliter pater, alius personaliter filius, alius personaliter spiritus S. Ad q̄ dicimus, quia et si possit eodem modo accipi, congruentius tamen ex ratione dicti alia variatur intel-

*In princ. c.
5. li. de doct.
In 3. tomo.*